

(πίνακας 21)
Βασίλης Βλαχάκος

Ο πίνακας σε στίχους

Του "είπε" το φλιτζάνι το.. μαντείο
στον τελευταίο που ήπια τον καφέ
το στερνό του δεν πρόφτασε αντίο
δεν ξαναγύρισε στο σπίτι του ποτέ..

Έφυγε για το αιώνιο ταξίδι
ξοπίσω του η εξώπορτα κλειστή
ο χρόνος άρχισε ν' αρπάζει ήδη
ό,τι απόμεινε εδώ σαν τον ληστή..

Σιγοτρώνει η σκουριά το τραπεζάκι
στην καρέκλα η ερήμωση σκυφτή
στάχτη οι μνήμες έγιναν στο τζάκι
δεν πάει κανείς στη βρύση να νιφτεί..

Φύλλα ξερά στην αυλή οι αναμνήσεις
έπεσε η σιωπή νεκρή 'πο μπαταριά
πέφτει ο σοβάς από τις συγκινήσεις
ξερή από τη δίψα η κληματαριά..

Ο βοριάς τον αυλόγυρο σαρώνει
περνάει η εγκατάλειψη θολή
τη μοναξιά σε μια άκρη τη σωρώνει
και η βροχή της ξεπλένει τη χολή..!

Β. Γ. Βλαχάκος